

**Ликовна изложба
ДЕЛА У ВЛАСНИШТВУ ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ
САВСКИ ВЕНАЦ**

**Дани европске баштине
Отварање 2. октобра 2017.
Свечана сала Општине**

ДАНИЦА АНТИЋ рођена је у Београду 1910. године, а као средњошколка била је ученица Зоре Петровић и Јована Бијелића. Студије сликарства започиње пред рат у Београду, наставља у Паризу и завршава у Београду у класи Недељка Гвозденовића. Од педесетих ради као ликовни педагог, а током каријере била је на студијским путовањима у Италији, Швајцарској, Грчкој, Турској, Енглеској, Шкотској и Алжиру. У свим тим земљама је излагала, као и у Ријеци, Купи, Лондону, Берлину, Новом Саду, Ровињу...уз 11 самосталних изложби у Београду. Освајала је све највредније ликовне награде у Југославији (Награда УПУС-а, Октобарска, Награда Музеја града Београда...) а умрла је у Београду 1989. године.

.....

МОМЧИЛО МОМА АНТОНОВИЋ рођен је у Крушевцу 1938. године; Академију ликовних уметности у Београду завршио у класи Недељка

Гвозденовића, код ког је завршио и постдипломске студије. Усавршавао се на студијским путовањима у Француској, Америци, Шпанији, Немачкој, Мађарској, Шкотској и Холандији. Био је професор цртања и сликања, у три мандата и декан Факултета ликовних уметности, као и гостујући професор на универзитетима у Будимпешти и Единбургу. Имао је 109 самосталних изложби у земљи и иностранству и освојио све најважније београдске, српске и југословенске ликовне награде.

СТАНИСЛАВ СТАША БЕЛОЖАНСКИ рођен је у Београду 1900. године.

Сликарство учио у Будимшести и Букурешту, а Уметничку школу завршио у Београду. Током студија радио у Народном позоришту где се и запослио у сликарници, а 1927. потписао и своју прву сценографију, да би потом годишње радио између четири и девет сценографија. Од 1924. био је члан друштва ЗОГРАФ, а од 1930. и Кола југословенских уметника. Као сценограф био је на студијским путовањима у Француској, Италији и Чешкој, а две године и на Светој Гори. Као сликар посветио се пејзажима и портретима, самостално излагао у Београду, Новом Саду и Сомбору, учествовао на пролећним и јесењим салонима

у Цвијети Зузорић, као и на бројним групним изложбама са ЗОГРАФ-ом. Умро је у Београду 1992. године.

ИГОР ВАСИЉЕВ рођен је у Београду 1928. године, у породици руских емиграната у којој су му и деда и оба родитеља били сликари, те је сликарством почео да се бави од најранијег детињства. Након рата 1948. године уписује Академију ликовних уметности, али будући неспутаног и бунтовног духа, из ње бива избачен већ након прве године, као „непријатељски елемент“, јер долази у сукоб са тадашњим социјалистичким схватањима. Као члан Демократске омладине Југославије, због „непријатељске пропаганде“ бива и осуђен на три године робије, да би био амнестиран после 11 месеци. Како су му врата Академије била затворена, уписује Историју уметности на Филозофском факултету 1952. године. Све време слика и већ 1953. године има самосталне изложбе у Београду и Загребу након којих бива примљен за члана УПУС-а, као његов најмлађи члан. Трагично је страдао под неразјашњеним околностима, када је 1954. године у одласку на студентску екскурзију „испао из воза“ код Њуприје. Иако је погинуо у 27. години, иза себе је оставио око 120 слика и велики број цртежа. Судбина овог „Уклетог сликара“, како су га након тога назвали, по много чему слична судбини песника Бранка Миљковића, отада не престаје да интригира јавност. Његова дела излагана су на чак шест меморијалних изложби, од којих две последње недавно у Галеријама РТС и „Канвас“ у Београду.

КОСТА БРАДИЋ је рођен 1927. године у Ђевђелији, а Академију ликовних уметности завршио у Београду 1954. након чега се усавршавао у Риму и Паризу, а фреско-сликарство у Атини. Један је од оснивача „Медијале“ и један од најстаријих чланова ове уметничке групе. Излагао је у земљи и иностранству, а радио је и фреске, мозаике и конзервацију на многим храмовима. Позних деценија свог живота био је дубоко посвећен православлу, а једна од његових последњих великих изложби, под називом „Божична химна“, одржана је 2003. године у Галерији „Прогрес“, под благословом Патријарха Павла. Међу бројним признањима која је добио за свој рад, посебно се истиче награда коју је добио од Патријарха московског и целе Русије Алексеја. Умро је у Београду 2014. године.

зидна слика урађена у сали за венчање општине Савски венац, приликом реконструкције и доградње велике општинске сале сачувана је тако што је са њом премештен и цео зид на ком се до тада налазила.

ОЛИВЕРА СЕКА ГАЛОВИЋ (ПРОТИЋ), рођена је 1923. године у Шапцу, а Академију ликовних уметности завршила је у Београду 1948. Као типична представница експресионизма и изразита колористичкиња излагала је у земљи и иностранству (Паризу, Бечу, Америци...) а дела су јој била омиљена и поред музеја налазе се у најзначајнијим државним установама. Умрла је у Београду 1999. године.

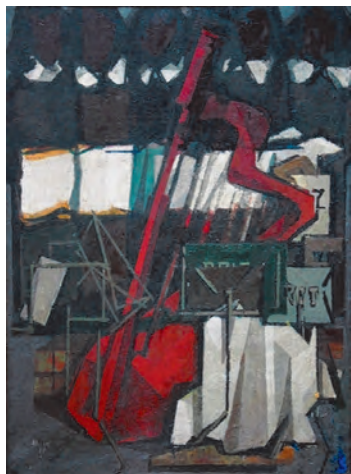

ОТОН ГЛИХА рођен је 1914. године у Загребу где је 1937. завршио и Ликовну академију, да би се наредне две године усавршавао у Паризу и студијски више пута боравио у Италији. Прве самосталне

изложбе још пре Другог светског рата имао је у Загребу, Београду, Ријечи, Охриду и Сарајеву, а потом и у Сао Паолу, Торину, Милану, Ђенови и Венецији, од чега два пута у склопу Венецијанског бијенала. Његове „Громаче“ (велики формати) налазе се у бројним светским музејима (на пример у Гугенхајмовом) и приватним колекцијама. Умро је у Загребу 1999. године.

СЛАВОЉУБ СЛАВА БОГОЈЕВИЋ рођен је у Нишу 1922. године. Академију ликовних уметности у Београду завршио је 1951. у класи Недељка Гвозденовића, а специјалку код Зоре Петровић, радећи потом у сликарској радионици Народног позоришта којом је руководио Јован Бијелић. Бавећи се паралелно графиком и илустрацијом, писао је поезију, био падобранац и много што-шта још. Будући немирног духа, поред Београда живео је и на Корчули, у Атини, Паризу...Имао је мноштво изложби у земљи, али и у Венецији, Амстердаму, Риму, Атини, Паризу...У напону стваралачке снаге умро је у Београду 1978. године

МИЛО ДИМИТРИЈЕВИЋ рођен је у Београду 1929. године, а Академију ликовних уметности завршио 1953. године у класи Недељка Гвозденовића. Као стипендиста Холанадије годину дана провео на специјалистичким студијама у Амстердаму. Од 1962. ради као професор ликовног образовања на смеру пејзажне архитектуре Шумарског факултета. Имао је десет самосталних и мноштво групних изложби у земљи и иностранству, а био је и председник и генерални секретар УПУС-а. Умро је у Београду 1997. године. Да интересовање за његово сликарство влада и данас сведочи ретроспективна изложба у галерији УПУС 2015. године.

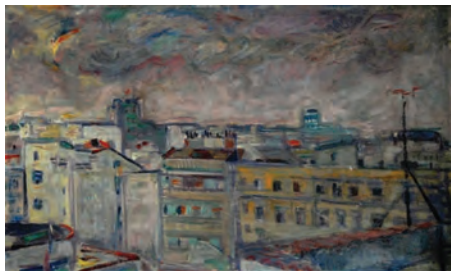
ДРАГУТИН ИНКИОСТРИ

МЕДЕЊАК рођен је (као Карло Инкиостри) у Сплиту 1866. године. Сликарству се прво учио самоук, а потом у Фиренци. Путовао је по свим јужнословенским земљама, живописао по црквама и прикупљао народне шаре и орнаменте. У Београд долази 1905. године и ради на украшавању многих значајних зграда; међа име у Драгутин и очевом презимену додаје мајчино Медењак. Радио је на оснивању оригиналних југословенских декоративних стилова, нарочито српског, о чему је писао и у бројним стручним текстовима и књигама. Умро је у Београду 1942. године.

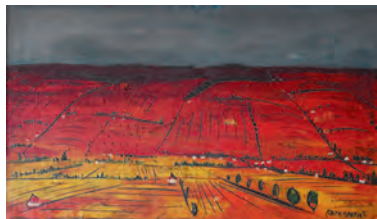
ГРАДИМИР ПЕТРОВИЋ рођен је 1935 године у Борин Долу. Сликарство је, на Одсеку за зидно сликарство, дипломирао 1960. године што ће касније и предавати, прво у Школи за дизајн, а потом и на Факултету примењених уметности, чији ће декан бити готово до пензије. Неколико година био је и ректор Универзитета уметности у Београду. Излагао је у свим највећим градовима и галеријама у СФРЈ и освојио десетак најзначајнијих југословенских уметничких награда и признања за рад на пољу културе.

СЕРГИЈЕ СЕРГЕЈ ЈОВАНОВИЋ рођен је у Прагу 1922. године као син руских емиграната, који се потом селе у Београд, где је дипломирао на Академији ликовних уметности 1948. године. Излагао је у целом свету, а његову слику „Олимпијски пламен“ откупио је Међународни олимпијски комитет“ и често је користио у својим публикацијама. Био је и дугогодишњи руководилац Ликовне секице „Абрашевића“, а највише је познат по томе што је за пријемни испит на Академији деценијама припремао хиљаде младих, од којих су многи и премљени и сами потом постали успешни уметници. За свој рад награђен је бројним признањима, између осталих и Орденом рада са златним венцем, а највећа награда стигла му је постхумно, када је десет његових бивших ученика основало Удружење ликовних уметника под његовим именом.

БОРИС МАРДЕШИЋ рођен је у Комижи на Вису 1922. године, а сликарство је учио приватно у Београду, где је имао и прву групну изложбу 1953. У Милану је живео, учио и стварао 23 године да би 1987. отишао у Америку и тамо провео наредних 16 година. Током каријере имао је 90 самосталних изложби широм света и добио двадесетак међународних награда. Његови радови налазе се у поставкама 28 светских музеја. Последње године живота провео је у Ријеци где је и умро 2011. године, као један од највећих хрватских сликара. Пре и после тога о њему је штампано шест монографских издања.

РАДЕНКО МИШЕВИЋ рођен је у Рогатици 1920. године. Сликарство једно време учио код Андре Лота у Паризу; дипломирао на академији у Београду у класи Мила Милуновића, а специјалку завршио код Ивана Табаковића, Марка Челебоновића и Недељка Гвозденовића. Био је оснивач Школе за дизајн и преко две деценије професор на ликовним академијама у Београду и Сарајеву и у два мандата декан београдске ликовне академије. Током живота приредио 40-ак самосталних и учествовао на преко 150 групних изложби у земљи и иностранству. Режирао је документарни фил „Ова кућа богата“ (о нашем богатом културно-уметничком наслеђу), а умро је у Београду 1995. године.

од 1956. године. Био је члан Академије знаности и уметности у Загребу до 1991. а умро је у Београду 1999. године.

ДРАГУТИН МИТРИНОВИЋ рођен је 1903. године у Приједору; Уметничко-занатску школу похађао је 1919. и 1920. у Београду и у Бечу, да би Академију завршио у Кракову, а потом и Национални конзерваторијум у Паризу, где је у то време учествовао и на бројним групним изложбама. Имао је неколико самосталних и много групних изложби у земљи и иностранству, бавећи се претежно педагошким радом на Факултету примењених уметности, где је предавао пројектовање текста. Награду УЛУПУДС за животно дело добио је 1995. а умро је у Београду две године касније

изложби у Југославији и иностранству (Атина, Париз, Вршава...). Написао је велики број групних и самосталних уметности и објавио 30 књига. Поред свих могућих награда у СФРЈ и Србији, добитник је и награде Бијенала у Венецији, високих одликовања за рад на пољу културе у Чехословачкој, Данској и Француској и југословенског Ордена заслуга за народ. Умро је у Београду 2014. године

БОРИВОЈ БОРА ГРУЈИЋ рођен је 1904. године у Крушевцу. За време студија на београдској Академији ликовних уметности припадао је тзв „Задарској групи“ (Мића Поповић, Коса Бокшан, Иван Табаковић, Петар Омчикус, Бата Михаиловић...), а као сликар највише се формирао на студијском путовању у Немачкој. Припадао је и „Групи десеторице“ (Даница Антић, Никола Граовац, Цуца Сокић, Алекса Челебоновић, Богдан Шупут...)

МИХАИЛО БАТА ПРОТИЋ рођен је у Врњачкој Вањи 1922. године. Сликарство је учио у сликарској школи Младена Јосића, али и у Америци,

а дипломирао је на Правном факултету. Члан УПУС-а постао је 1948. године. Био је члан групе „Самостални“ и „Децембарске групе“ са којима је заједнички излагао, а самостално у земљи и иностранству

МИОДРАГ Б. ПРОТИЋ рођен је 1922. године у Врњачкој Бањи. Сликарство је током рата учио у сликарској школи Младена Јосића, Јована Бијелића и Зоре Петровић, а потом у Паризу, Италији и Америци. Од

1950. ради у Министарству просвете, науке и културе. Један је од иницијатора отварања Модерне галерије, а потом и Музеја савремене уметности, на чијем челу ће бити све до пензионисања 1980. године. Током каријере имао је велики број групних и самосталних

VASA POMORIŠAC рођен је у Јаши Томићу 1893. године. Од 1905. до 1911. се школовао у атељеу Стевана Алексића, а потом до почетка Првог светског рата на Академији у Минхену. После рата академију (поново) уписује у Загребу, да би у Београд, на Краљевску академију коначно дошао 1920. До 1925. живи и слика у Београду, а од тада па све до 1939. године у Паризу. По повратку у Београд постаје професор на ликовној, а од 1950. на Академији примењених уметности. У Београду је самостално излагао више пута, а поред тога и два пута у Паризу, Новом Саду, Титограду, Титовом Ужицу, Панчеву и другде. Био је оснивач Уметничке групе ЗОГРАФ са којом је такође излагао у земљи и иностранству.

MARIJ PREGELJ рођен је у Крању 1913. године, а дипломирао ја на Академији ликовних уметности у Загребу 1936. Иако је умро релативно рано (1967. године у Љубљани)

остварио је завидну каријеру и један је од најпознатијих словеначких сликара, са мноштвом изложби у земљи и иностранству, од чега два пута на венецијанском бијеналу, као и на бијеналима у Токију и Сао Паолу и у Гугенхајмовом музеју у Њујорку. Био је и председник Савеза ликовних уметника Југославије и дугогодишњи професор сликарства на академији у Љубљани. Интересовање за његов рад не престаје ни

пола века након смрти, о чему сведочи и ретроспективна изложба одржана 2016. године у Галерији – Легату Милице Зорић и Родољуба Чолаковића на Савском венцу

MEHMED MEHO SEFIĆ, рођен је 1911. године у Мостару, а сликарство је прво студирао у Загребу да би потом дипломирао на Академији ликовних уметности у Београду у класи Петра Добровића. Један је од најпознатијих босанско-херцеговачких сликара са бројним изложбама у земљи и иностранству. Занимљиво, педесетих година се бавио и забавном музиком и у то време био један од најпопуларнијих шансоњера, са неколико снимљених плоча. Умро је у Мостару 1988. године, а његова дела од тада имају све већу вредност.

ZORAN PAVLOVIĆ рођен је у Скопљу 1932. године, а сликарство је дипломирао на Академији ликовних уметности у Београду 1959. да би потом магистрирао историју уметности 1961. и био на уметничком усавршавању у више земаља, најчешће у Паризу. Од 1961. ради као професор историје уметности и сликарства на Факултету ликовних уметности. У два мандата био је и декан ФЛУ. Од 30-ак самосталних изложби, најчешће је излагао у Београду (11) и Паризу (5), а поред тога и у Цириху, Женеви, Минхену и свим већим градовима Југославије. Написао је и објавио шест књига о ликовној уметности и мноштво ликовних критика и теоријских текстова. Добитник је најважнијих награда у СФРЈ, укључујући и Седмојулску. Умро је у Београду 2006. године.

мироа на Академији ликовних уметности у Београду 1959. да би потом магистрирао историју уметности 1961. и био на уметничком усавршавању у више земаља, најчешће у Паризу. Од 1961. ради као професор историје уметности и сликарства на Факултету ликовних уметности. У два мандата био је и декан ФЛУ. Од 30-ак самосталних изложби, најчешће је излагао у Београду (11) и Паризу (5), а поред тога и у Цириху, Женеви, Минхену и свим већим градовима Југославије. Написао је и објавио шест књига о ликовној уметности и мноштво ликовних критика и теоријских текстова. Добитник је најважнијих награда у СФРЈ, укључујући и Седмојулску. Умро је у Београду 2006. године.

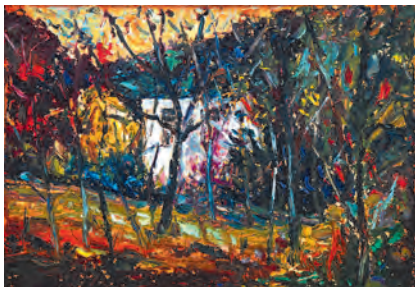
АЛЕКСАНДАР ЈЕРЕМИЋ ЦИБЕ рођен је 1925. године у Београду, а на Академији ликовних уметности дипломирао је 1949. учећи претходно сликарство код Ивана Табаковића и Марка Челебоновића. Усавршавао се у Француској, Енглеској, Италији и Совјетском Савезу. Имао је бројне изложбе у земљи и иностранству, а његова најомиљенија тема били су приморски градови и музичари. Живео је и радио у Београду у ком је и умро 2008. године, а дела су му и даље цењена и тражена међу колекционарима.

МИЛАН ЦМЕЛИЋ рођен је у Шибенику 1925. године. Иако је дипломирао на Правном факултету, сликарство је учио приватно код Ђорђа Илића, почевши да излаже 1952. године, већ тада се потпуно посветивши сликарству. Радио је на трагу магијског реализма и енформела, истичући рељефност ствари. Самостално је излагао је у Загребу, Љубљани, Ровињу, Славонском Броду и другим местима, при чему чак пет пута у Београду, где је његово сликарство достигло велику популарност. Умро је у Београду 1995. године.

ЉУБОДРАГ ЈАНКОВИЋ ЈАЛЕ рођен је 1932. године у Пироту, а сликарство је дипломирао на Академији примењених уметности у Београду 1954. где је остао као асистент на предмету примењено сликарство, а потом и доцент и редовни професор на предмету вечерњи акт. Имао је на десетине успешних изложби у земљи и иностранству и мноштво освојених награда, од којих је посебно значајна она коју је добио 2003. године – За врхунски допринос националној култури Републике Србије. Његова дела красе најзначајније музеје и државне институтције.

БРАНКО СТАНКОВИЋ рођен је у Бресници 1915. године, а Уметничку школу – Академски одсек, завршио је у класи Ивана Радовића у Београду 1939. Прву самосталну изложбу имао је у Шапцу 1936. да би потом имао мноштво групних и самосталних изложби у земљи и иностранству.

Свечана сала ГО Савски венац, Улица кнеза Милоша 69
Изложба ликовних дела у власништву општине Савски венац
Организатор:

Одељење за друштвене делатности и Комисија за културу ГО Савски венац

Аутор изложбе и каталога:

Душко Антонић, саветник за културу

Сарадници у припреми изложбе:

Данијела Мирјанић, чланица Оштинског већа задужена за културу,

Предраг Кузмановић, начелник Одељења за друштвене делатности и Наташа Жељски, сарадница за културу у том Одељењу

Иако се ради о академским сликарима и члановима УЛУС-а, нисмо успели да нађемо више података о ауторима, као што су: БОГДАН ЈОВАНОВИЋ (сликар и светски путник, чест гост школских и образовних емисија РТС седамдесетих година), ТАТЈАНА ТАЊА ТАРНОВСКА (дипломирала на Факултету примењених уметности, радила таписерије и слике, учествовала на многим групним изложбама и колонијама...), ДРАГАН КОСТИЋ (сликар из Ниша, професор у тамошњој Уметничкој школи, један од оснивача Галерије савремене уметности у овом граду) ЗОРАН МАНДИЋ (академски сликар, рођен у Владичином Хану 1950. године...), ТОМИСЛАВ ШЕБЕКОВИЋ (учесник бројних групних изложби и колонија, слике су му у уметничкој збирци Градског музеја у Суботици...).

Татјана Тања Тарновска

Богдан Јовановић

Зоран Мандић

Драган Костић

Томислав Шебековић